

Midianiten som en tyrk, han rased

(Gideons kaldelse, Dommerbogen 6. 1-40)

Jørgen Erichsen

Mi- di- a ni ten som en tyrk, han ra- sed på bjerg og i da- len,

Is- ra- els land var som en ørk, hus- vil- de blev spur- ven og sva- len,

svær-me fra ør- ken som græs-hop-per grå lev- ned på mar- ken ej græs el-ler strå.

1 Midianiten som en tyrk,
han rased på bjerg og i dalen,
Israels land var som en ørk,
husvilde blev spurven og svalen,
sværme fra ørken som græshopper grå
levned på marken ej græs eller strå..

2 Efraim bar ej sværd ved lænd,
hans hjem var i kløft ten og hulen,
kækkere ej end kvinder mænd
sig vovede udenfor kulen;
fremmede guder, dem faldt de til fod,
tabte med lykken al magt og alt mod.

3 Gideon hed en Josefs søn,
i arten var ham ørneflugten
modfalden dog han tarsk i løn,
vinpersen da skjulte markfrugten,
gluggen stod åben, han spejded med flid,
om ikke gryed en lysere tid.

4 Israel kom sin synd ihu,
og sukded til Gud i det høje,
nådig Han da, som før, så nu
til Israel vendte sit øje;
solglimt i mørke er blikket fra Gud,
Gideon så en Guds engel så prud.

3 Engelen hilset venlig, mild:
Vorherre med dig i din vælde!
Gideon svared ør og vild:
Hvad tør du om Herren os melde?
Herren med os i vor usselhed nu!
Hvor kommer fra da vor trængsel og gru?

7 Engelen svared: som en mand
fremtræde du så i din vælde!
Frelse skal du dit fæ dreland,
som græs skal du Midian fælde.
Herren er med dig, det lide du på!
Alle som een skal du fjenderne slå.